

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXXIII. évfolyam 5. szám

2023. május

ANYÁK NAPJÁN SZERETETTEL KÖSZÖNTJÜK AZ ÉDES- ANYÁKAT, NAGYMAMÁKAT!

Nem hagyott minket árván!

Voltál-e már olyan helyzetben, amikor életednek valamilyen jelentős szakasza lezárult, de még bizonytalan volt, hogy mi következik? Hogy érezted magad ekkor? Benned volt a várakozás izgalma, esetleg már előre örültél, hogy az új helyzet milyen lehetőségeket tartogat? Ugyanakkor ott volt benned a félelem is a bizonytalanság, a jövő kiszámíthatatlansága miatt? Esetleg magányosnak érezted magad ebben a helyzetben?

Valami hasonlót élhettek meg a tanítványok, miután Jézus feltámadása után felment a mennybe, és meghagyta a tanítványainak, hogy maradjanak Jeruzsálemben. Az Apostolok cselekedeteiben Lukács beszámolója szerint a tanítványok, Mária, Jézus anyja és testvérei ilyesmi várakozásban lehettek, miközben kitartóan imádkoztak. Majd elérkezett pünkösdi napja, amikor mind beteltek a Szentlélekkel, és ez alapvetően változtatta meg életüket.

Mindnyájan ismerjük a pünkösdi történetet: hogyan kezdtek a tanítványok nyelveken szólni, milyen tüsszel és erővel tett Péter biznyságot, hogyan tért meg több, mint háromezer ember aznap mindenféle népből, milyen jelek és csodák tör-

téntek, és ezek hatására milyen módon terjed az evangélium mind a mai napig. De volt egy elem, ami különösen hangsúlyos lett most számomra: ahogy a tanítványokat átjárta Isten Lelke, minden korábbi bizonytalanságuk és félelmük helyét a békesség vette át. Pont úgy, ahogy Jézus azt korábban megígérte nekik. Azóta is minden ember, aki találkozik Isten Lelkével, Isten békességével találkozik úgy, mintha magával Jézussal találkozna.

Jézus ugyanis, mielőtt elfogták és megfeszítették volna, különösen sok igazságot osztott meg tanítványai-
val és különös módon bátorította őket. A János evangéliuma 14. részében ezeket mondja: „*Ha szerettek engem, megtartjátok az én parancsolataimat, én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké: az igazság Lelkét, akit a világ nem fogadhat be, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz. Nem hagyalak titeket árván, eljövök hozzátok.*” (15-18. vers) „*A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. Békességet hagyok nektek, az én békessége-*

met adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!" (26-27. vers).

Jézus minket sem hagyott árván, nekünk is elküldte a Pártfogót, hogy velünk is itt legyen, úgy, ahogy Jézus is a tanítványaival volt: hogy bátorítson, vigasztaljon, ha kell, feddjen; és nem utolsó sorban, hogy békességet adjon. Békességet, megbékélést Isten és ember, ember és ember között, békességet a körülményektől függetlenül. Az abból fakadó békességet, hogy Isten mindent a kezében tart: a történelmet éppúgy, mint a mi egyéni életünket is.

Amikor azzal szembesülünk nap mint nap, hogy mennyire kiszámíthatatlan, kaotikus a világunk, hogy mennyi nehézség, kilátástalanság vesz körül, bátorítson bennünket az a gondolat, hogy Jézus nem hagyott minket árván! Nem kell csüggednünk, és nyugtalankodnunk, mert az a békesség, amit Jézus ad, a miénk is!

Kántor Kornél

P ü n k ö s d

Vöröslón izzó hajnali égbolt
éled jelenben, szólít a régvolt.
Viharos szél fúj, elcsitul lassan,
galambok szállnak fönt a magasban.
Árnyak közt fényben hófehér szárnyak,
mint "üdvözlég" az ember fiának.
Élőktől jelek élőkhöz szólnak
első imától az utolsóknak.

Forrás: POET.hu Zagyi G. Ilona

Anyáknapja margójára

"Ímé az Úrnak öröksége: a fiak; az anyaméh gyümölcse: jutalom."

Zsoltárok 127:3

Kicsit furcsának tűnhet egy édesanyától, nagymamától anyáknapi köszöntőt kapni. Ha nem is köszöntőt mondok, de az áldások számlálását mindannyian szívesen tesszük. Anyáknapja nem keresztyén ünnep, mégis fokozott figyelemmel ünnepeljük meg minden évben. Eredete nagyon messzire nyúlik vissza, egészen az ókori Görögországig, ahol tavasz ünnepségeket tartottak az istenek anyjának, Rheának és vele együtt az édesanyák tiszteletére. Szinte minden országban megünneplik, általában május valamelyik vasárnapján. Magyarországon először 1925-ben tartottak anyáknapját a Mária-tisztelet hagyományával összekapcsolva a Magyar Ifjúsági Vöröskereszt szervezésében. Ha azt halljuk, hogy anyáknapja, mindig hevesebben dobog a szívünk. Nagymamánkra, édesanyánkra gondolunk - mi is, akiknek már nincs itt - és nézzük gyermekeinket. Visszagondolunk a szebbnél szebb élményekre, szeretetre, példamutatásra, hitre nevelésre és hogy mint már anyukák-ként is, mindig jöhettünk hozzájuk kérdéssel, kéréssel vagy csak megélni a gyermeki lelkületet. Nézzük gyermekeinket, akik kezünk alatt nőttek fel, és lettek anyukák, apukák. Akiknek még él az anyukájuk, hetekkel előtte készülődnek a felköszöntésre, ünneplésre. A gyermekek verset, éneket tanulnak az iskolákban, templomokban, és mint ka-

rácsonykor szokták, "dugi ajándékokat" készítenek. Régen mezei, kerti virágokból készült csokrokat adtak át nagy örömmel, ma a virágboltok egyik legnagyobb biznisze. Ha mi, hívő emberek a Biblia fényében nézzük az édesanyákat, szép ígehelyet olvashatunk, idézhetünk a Példabeszédek könyvéből. Hívő édesanyák imádságait, viselkedéseit láthatjuk, ismerhetjük az Újszövetségből Lukács:1.-ben Erzsébeten és Márián keresztül. Frissen él bennünk, akár több évtized múltán is, hogy milyen határtalan, boldog érzés volt első alkalommal kezünkbe venni gyermekünket. A kisgyermek "csak élvezője", hiszen akinek van szerető anyukája, a világ minden kincsét magáénak tudhatja. Szeretetet, gondoskodást, biztonságot, példamutatást kap és mindezt a világ legtermészetesebb dolgaként érzékeli. Ha már nagyobb, kezd a hála érzése kialakulni benne. Ha már kamasz vagy felnőtté válik, reálisan tudja értékelni. Mindebből adódik a kérdés: mi hogyan kezeljük gyermekeinket? Reálisan, felelősségteljesen tudjuk betölteni Istentől kapott hivatásunkat? Ajándékként fogadjuk vagy teherként éljük meg a gyermekvállalást? A gyermeknevelés számtalan buktatóján keresztül hogyan vergődjük át magunkat? Kezdve a "hercegnő" tituluson keresztül a "természetfeletti erővel ellátott fiúcskák"-ig, sokan észre sem veszik, hogy milyen kárt okoznak ezzel a gyermeki léleknek. Tudatosan identitászavarba kényszerítik gyermekeiket, mellyel szocializálódásukat nehezítik meg. Hálásak lehetünk, hogy a Biblia, mint Isten sza-

va a kezünkben van, mely nemcsak az egyént, hanem a családokat is segíti. Drága Édesanyák! Kedves Nagymamák! Kedves Családok! Áldjon meg bennünket mennyei Atyánk, hogy bölcsen szeressük gyermekeinket!

Bottlikné Szabó Marianna

Édesanyámnak

Álmodjuk vissza most magunkat:
 hogy volt tizenkét év előtt -
 Istenem, hogy elfelejtettem
 a kis ruhát, s a kis cipőt!

Mikor fiadat gyorsan vitte
 hat esztendő, kis fűrgé lába
 és reggelenként kézen fogva
 kísértél el az iskolába.

Arcomat sokszor összecsípte
 a vén apó, a jéghideg Tél -
 Te meleg szájjal megcsókoltad
 és megkérdezted: Hogy feleltél?

Tisztázni akkor a nagy kérdést
 fiadnak több volt még a mersze...
 - Álmodjuk vissza most magunkat
 egy-két napra, órára, percre!

Álmodjuk vissza most magunkat:
 hogy volt tizenkét év előtt -

Juttasd eszembe újra, újra
A kis ruhát, s a kis cipőt.

Álmodjunk nagyon, nagyon szépet,
ringatózz szépen el velem,
álmodjuk most a régi álmot,
hogy ne féljek a kebleden!

Mert elhagyjuk az iskolát már,
de iskolánk az élet éppen
s hozzám most már oly közel van
s most már erre az útra léptem.

Álmodjuk vissza most magunkat
és álmunk ne legyen hiába...
Maradj mindig félő fiaddal
és kísérd el az iskolába!

Dsida Jenő

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Manuel, Amerika, Ukrajna, Róma együtt

Március 26-án vasárnap gyülekezünk testvérisége és sok kedves vendég gyűlt össze Istentiszteletre. Ezen a szép tavaszi napon két dicsőítő ének eléneklése után gyermekbemutató történt. Jens és Judit elhozták elsőszülött kisfiúkat Kántor Manuel Tamást, akit megmutattak a közösségnek. Hálát adva Istennek imádságban érte és kérve is Őt, hogy felnövekedve megismerje és kapcsolatba kerüljön és szeresse Istent majd és hadd érezze is jól magát a gyülekezet közösségében. Az énekkar is hálaadó dallal fejezte ki örömét. Ezt követően teológiánkon szolgáló, a partneri kapcsolatot erősítő amerikai testvérek képviselőjében köszöntés hangzott el azzal az üzenettel, hogy „*Legyetek csend-*

ben és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!” (46.zsoltár,11.) Gondolkozzunk el Isten jóságán. Egyre jobban ismerjük meg Jézust. Kapcsolódva a gyermekbemutatóhoz felhívta a figyelmet, hogy milyen fontos a következő nemzedék felnevelése. Az Ige üzenetét az ukrainai Lembergől érkezett baptista lelkipásztor Jeliszzej Pronyin hirdette a Róma 8,28 alapján. „*Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik minden javukra van/szolgál.*” Ateista háttérből tért meg, édesanyja volt az első hívő a családban, az egész család megtért. Pásztor lett ott, ahol hitre jutott és bár a templom rakétatámadás miatt leégett, újjáépítése történik. Befogadóhellyé vált a menekülteknek, ahol zsúfolásig telve vannak a földönfutóvá vált emberekkel, ellátják őket folyamatosan mind testi, mind lelki- szellemi vonatkozásban. Az emberek rájönnek, hogy egy pillanat alatt elveszthetik házaikat, autóikat, pénzüket, életüket. Valami valódi, igazi értékre vágynak. Istenről beszélnek nekik ezeken a befogadóhelyeken, Újszövetséget adnak nekik a testi ellátás mellett és az emberek gondolkodásmódja megváltozik. Sokkal több a megtérés most, mint az elmúlt húsz évben összesen. Jeliszzej és felesége kéri, hogy imádkozunk Ukrajnáért. Az Istentisztelet imádkozással zárult.

Józsa Jánosné

Lányköri hétvége

Idén márciusban ismét megrendezésre került gyülekezetünk Lánykör csoportjának hétvégéje. Péntektől vasárnapig, kisebb-nagyobb létszámban lehettünk együtt. Szombaton egy nagyobb csoport a Normafához tett kirándulást, ahol egy imasétán vehettek részt! Emelett volt filmnézés, kreatívkodás stb. A hétvége fő témája az volt, hogy: Hol van a mi személyes fókuszunk? Többek között olyan kérdéseket jártunk körül, mint például, hogy képesek vagyunk-e észrevenni a sok mindennapi nehézség közepette a jó dolgokat is és tudunk-e azokért hálásnak lenni?! Megelégszünk-e azzal amink van vagy csak azt vesszük észre ami hiányzik? Képesek vagyunk-e elengedni azokat a dolgokat, amiken mi nem vagyunk képesek változtatni és oda tenni ezeket Isten kezébe? A hétvége összefoglalója, lezárásaként össze-szedtük, hogy ki miért hálás! Az egész hétvége nagyon színes volt és nagyon jó hangulatban telt. Mindenki megtalálta a maga helyét és feladatát! Köszönjük a szervezést, és a hétvége összefogását Szlepákné Kiss Tamarának, és mindenkinek aki bármilyen szerepet vállalt a hétvége lebonyolításában. Remélem, hamarosan lesz lehetőségünk ismét együtt tölteni egy kis időt!

Én tudom mi a tervem veletek - így szól az Úr - békességet és nem romlást tervezek, és reménytejes jövőt adok nektek. (Jeremiás 29,11)

Dobner Teodóra

Innen – onnan

Festő a börtönben

Mint újságíró, türelmetlenül vártam, hogy meglátogathassam az egyik börtönt. A tisztviselő kulcsával kinyit egy rácsos ablakot, és megengedi, hogy kinézzek a belső udvarra. - Egy egész sereg tehetséges ember van köztük, akik az életben sokra vihették volna - mondja az őrmester. Bámulni fog, ha meglátja, hogy az a kis ember ott, micsoda képeket fest! Az őrmester nem túlzott. A kép, amelyet szolgálati helységben a szekrény mögül előhúzott, azonnal lenyűgözött. Egészen egyéni módon, izgatón, merész színekkel megfestve, tizenkét ember áll körben, és néz zavartan fölfelé. Hajuk kócos, arcuk sugárzó fényben fürdik, amely a szivárvány minden színében árad felülről.

A férfiak szeme tágra van nyitva és túlon túl nagy. A legizgalmasabb a képben azonban annak a sajátos optikája. Az embernek az a benyomása, hogy felülről, mintha valamilyen torony tetejéről nézné őket. - A képet "Pünkösd"-nek nevezi, - mondja a tisztviselő-, az intézet kápolnája számára festette, de ott nem szabad felakasztani. - Nem szabad felakasztani? - csodálkoztam, - pedig rendkívül kifejező ereje van! - Igen - mondja az őrmester -, csakhogy ezek egytől egyig az ő fogolytársai. Ez itt egy visszaeső tolvaj, az ott sokszoros csaló, ez pedig egy örökösen lázadó ember. Látom, az őrmester

mennyire meg van botránkozva az ilyen különleges "apostolok" ábrázolása miatt. - Bizonyosan nem volt más ember itt, aki modellt ültetett volna neki - vetettem közbe. Nem, nem - világosított fel. - Van itt viszonylag kis bűnösök, kisiklott emberek is, akik első ízben kerültek börtönbe. Ő azonban szándékosan a leggonoszabbat kereste ki, az igazi bűnözőket. És ez a felháborító. Elhatároztam, hogy felkeresem a "festőt". A börtön magasabb rangú tisztviselőivel folytatott néhány telefonbeszélgetés után sikerült a találkozás. - Ne féljen, mondom neki-, a nevét nem említem. De szeretnék fölteni önnek néhány kérdést. A képéről van szó, amely a legizgalmasabb, amit ebben a témában valaha is láttam. Készségesen és bátran válaszol: - Hogy mit gondoltam közben? Pontosan azt, amit a Biblia a Pünkösdről mond. Azt, hogy Isten Szent Lelke teljességgel megújítja a szíveket és az érzületeket, s gyökerelesen megváltoztatja az embereket. Hogy e hatalom által a bűnösök üdvözülhetnek. Kérdőleg néz rám. - Ismeri a Pünkösdi éneket: "Vonnulj be a kapukon...?" Természetesen ismerem. - Akkor ismeri azt a nagyszerű szakaszt is: "Vadhajtás voltam, de jóvá tettél. Halál hatotta át életemet, te megmentettél." Meglepődtem, hogy egy fogoly ilyen jól ismeri a Bibliát és a gyülekezeti énekeskönyvet. - Az első Pünkösdkor azok a férfiak megtértek voltak. Ezt pedig a legjobb akarattal sem lehet elmondani azokról, akiket ön megfestett - érvelek tovább. Itt aztán igazán telibe találtam. - Tudja-e ön, mi a

Pünkösöd? - kérdi. - Ígéret, hogy minden másképp lesz. Az istenfélő embereknek, akiknek már mindenképp megvan, nincs szükségük erre az ígéretre. Azoknak azonban, akik kétségbeesnek önmaguk miatt, meg kell mutatni, hogy számukra is lehetséges az új kezdet. Én azonban nem adom meg magam. - Mindez szép és jó, de nekem azt mondták, hogy a képhez a fogolytársai közül a legelvetemültebbeket választotta ki. - Pünkösöd, az a csoda - feleli. És ha ezt ki akarom fejezni, akkor olyan embereket kell megfestenem, akik csak csoda által változhatnak meg. A kisebb bűnösöket talán a feleségük is megváltoztathatja, sőt, esetenként már itt a börtönben is megváltoznak. De az egészen mélyre süllyedteket, azokat csak Isten változtathatja meg! Észreveszem, hogy küzd magával És egyszerre csak szótlánul a kép egyik pontjára mutat, és ekkor tűnik fel, hogy önmagát is odafestette a képre.

Az egészen nagy bűnösöket - ismétli, azokat csak Isten változtathatja meg. Itt már nem lehet több kérdésem. Távozom, és eszembe jut az, amit az Úr Jézus a Kapernaumi századosról mondott:

"Izráelben sem találtam ekkora hitet!" (Lukács ev. 7:9)

Közreadta : H. Anni

„Miracle!”

A "csoda" szimfóniája - Joseph Haydn (1732-1809) 96. szimfóniáját az angol nyelvterületeken általában "Miracle szimfónia" néven

ismerik. Ennek oka, hogy amikor 1791-ben Londonban az ősbemutatót tartották, egy csodálatos esemény történt. Amikor a nagy tiszteletnek örvendő bécsi komponista, Haydn belépett a koncertterembe, sok kíváncsi néző elhagyta az ülőhelyét, és előrerohantak, hogy a szerzőt közletről láthassák. Így az ülőhelyek a nézőtér közepén üresen maradtak. Alig hogy ez megtörtént, a hatalmas koronacsillár leszakadt a mennyezetről, és rázuhant az üresen maradt székekre. Az első dermedt másodpercek után a meglepődött nézőkből kitört a kiáltás: "Miracle! Miracle!", azaz: "Csoda! Csoda!" Haydn megrendülve és hálas szívvel köszönte meg a jóságos Gondviselőnek, hogy ilyen módon eszköze lehetett legalább harminc emberi élet megmentésének. Ez egy példa arra, hogy Isten ma is – és mondhatjuk: naponta! - tesz csodát, hogy embereket őrizzen meg a veszélyektől, a balesetektől. Legtöbb esetben ez nem is tudatosul bennünk, észre sem vesszük, mert kevésbé feltűnőek és drámaiak. Sokkal jobban terhel bennünket egyiket számunkra fájdalmas fordulat, amelyet Isten megenged, hogy formálja az életünket, és közben nem gondolunk arra, hogy az Ő láthatatlan keze már hányszor megőrzött a veszedelemtől. Ez a sok tekintetben "csodálatos" Haydn szimfónia emlékeztetni akar minket Isten szeretetteljes gondoskodására.

(A. Möck) Közreadta: H. Anni

Anyáknapi Gondolatok

- Egy anya feladata soha nem ér véget. Hiába nőttek fel a gyerekek, minden anya aggódik értük. Egy anya szíve örökké félti a gyermekeit, mert ők jelentik az élete értelmét.
- A Szeretet mértékegysége a tett lehet. (Csitáry- Hock Tamás)
- Az életben a család a legértékesebb ajándék, amit kaphatunk.
- Az igaz szeretet megolvasztja a dermedt szíveket.
- Boldogság az, amikor kiderül, hogy a gyermekeidből jó emberek lettek!

Közreadta: H. Anni

Gyerekszáj

Kisfiú felnéz a háztetőn levő anténára, s azt mondja: - Anya, nézd, égbe gereblye.

Apuka sétál gyermekével egy kastély romja körül. Mindenütt ledől falak, ledől oszlopok, elgurult kövek. A kisfiú odafordul az apjához és megkérdezi: Ugye, itt tanult anya vezetni?

Gyülekezetünk betegei

Almádiné Tóth Katalin	Szebeni Gyuláné
Husza Tiborné	Sziklás István
Juhász Gyuláné	Szikszai Lajosné

Kovács Lászlóné	Szlepákné Kiss Tamara
Lőrincz-Szlepák Otília	Szomor Pál
Németh Györgyné	Tóth Mirella
Puskás Zoltán és neje	Veress Sándor és neje
Sebők Györgyné	Vékony Józsefné
Soltész László	Vida Sándorné
Stubnya Tiborné	

"Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban." (Zsoltár 46:2)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál.

Hirdetés

Szeretettel jelezzük a Testvéreknek, hogy adományukat elektronikus utalással is megküldhetik a Gyülekezet számlaszámára. Misziós adakozást: OTP bank

Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet
számlaszáma: 11708001-20052126-

Gyülekezeti hétvége

Balatonszárszó 2022. május 12-14. Mivel a szállodai szobák száma limitált (ifjúsági szálláson van hely, ha a szállodai szobák betelnek), kérjük, hogy minél hamarabb jelentkezzen, aki szeretne jönni, hogy biztosan legyen helye. Aki esetleg csak egy-egy napra jönne, és szállást nem kér, az kérem keressen meg külön. A jelentkezés legvégső határideje május 15.

Fizetendő részvételi díjak [Ft/fő/2 éj]

Keresőképes felnőtt 5000 Ft

Nyugdíjas, diák 12 éves kortól és a gyeden lévők. 2500 Ft

Gyerek 0-11 éves korig 0 Ft

Kántor Kornél T:20-770-5611

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható

újságunk!

Rendszeres alkalmaink

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliaóra